

ENTERED AT THE POSTOFFICE AT PARKLAND WASH. AS SECOND CLASS MATTER.

Mr. 9.

Parkland, Wash. 4de Mars. 1898.

8de Aarg.

Betrægtning.

Er de gode Gjerninger nødvendige til Salighed? Dette er et Spørgsmaal, som i vor Rikke straks efter Luthers Død fremkaldte stor Bevægelse. Men alle gode Lutheranere har ikke blot dengang, men til alle Tider bent ud og bestemt svaret Nei paa dette Spørgsmaal, medens kun nogle få Teologer, der ogsaa i andre Lærestykker var uvaarsidelige, har svaret Ja paa dette Spørgsmaal.

Det er sandt: Det synes at være overmaade dristigt og forvovet, ja aabenbart farligt og Raadeligt for Sebelighedens at sige, at gode Gjerninger ikke er nødvendige til Salighed. Men ser vi efter i den hellige Skrift, som er en ubedragelig Dommer og Regel og Rettesnor i alle Troes- og Lærestykker og Lærestykker, hvad finder vi der? I den blir et Menneskes Retfærdiggjorelse for Gud og dets Saliggjorelse tilskrevet Guds Naade alene, Kristus alene og Troen alene, og Menneskets egne Gjerninger blir aldeles udelukkede. I Romerbrevets 3. Stykke 28. Vers heber det: „Saa holder vi da for, at Mennesket blir retfærdiggjort ved Troen uden Lovens Gjerninger.“ I det følgende Stykke heber det: „Den, derimod, som ikke holder sig til Gjerninger, men tror paa ham, som retfærdiggjør den ugudelige, ham regnes hans Tro til Retfærdighed, ligesom og David priser det Menneske saligt, hvem Gud tilregner Retfærdighed uden Gjerninger.“ Det samme finder vi i det andet Stykke af Gieserbrevet, hvor der staar skrevet: „Al Naade er i frelse ved Troen, og det ikke af eder, Guds er Gaven, ikke af Gjerninger, for at ikke no skal rose sig.“ Og endelig heber det i det 3. Stykke af Brevet til Titus: „Alle for de Retfærdigheds- — Gjerningers Skyld, som vi har gjort, men efter sin Barmhertighed har han frelst os ved Gienfædelsens Bad og Formyelsen ved den Helligaand.“ — Men vi maa heller ikke mene, at idvortel vi ikke kun gjøre Begyndelsen til vor Retfærdighed og Salighed, saa kan vi dog ved eget Arbejde bli behandige deri. For Petrus siger udtrykkelig i sit første Brevs første Stykke: „Som ved Guds Naad bevares formedelst Troen til den Frelse, som er aabenbare i den sidste Tid.“ Derfor talder ogsaa Petrus Sjælens Frelse Troens Naad, ikke Gjerningerens Naad.

Efter dette er det klart, at det er imod Guds Ord at sige, at Gjerningerne er nødvendige til Salighed. For siger man, at Gjerningerne er nødvendige, saa finder man den klart aabenbarede Lære om Saligheden af Naade om, ligesom Apostelen Paulus udtrykkelig skriver til Romerne i det fjerde Stykke: „Derfor er Arbejdet ved Tro, for at den maa være af Naade og Forjættelsen staa fast,“ og i det II. Stykke af samme Brev: „Men er det af Naade, da er det ikke mere af Gjerninger, ellers blir Naaden ikke mere Naade.“

Og godt er det for os, mine Brødre, at det er saa! For hvis Guds Ord sagde, at Gjerningerne stulde være nødvendige til Salighed ved Siden af Kristus, ved Siden af Naaden, ved Siden af Troen, saa kunde vi aldrig bli frelst paa vor Naadestand, paa vor Salighed. For vi kunde aldrig med Visshed sige, hvad Slags Gjerninger Gud har Behov af, og hvor mange gode Gjerninger der maa til for at faa os Saligheden. I Evangeliet vilde der da ikke være mere Trost, end der er i Loven: Kristus vilde ikke da være vor Haabets uroltelige Klippe, og vi vilde da for bestandig være faldne ned i Tvilens Helvede.

Men da vi ser, at ved vor Retfærdiggjorelse og Saliggjorelse blir alle gode Gjerninger udelukkede; atvore Gjerninger hverken fortjener eller paa nogen som helst Naade faar tilvæie Himmelen og det evige Liv; at dette meget mere er en Gave af Guds frie Naade og Barmhertighed, som Kristus alene har erhvervet os, og som ved Ordet og Sakramenterne blir budt, rakt og gjort fast for os og blir grebet af os alene ved Troen, saa kan vi nu, omendstjunt vi er og blir fattige Syndere, til enhver Tid ved Troen bli og være visse paa vor Naadestand og endelige Salighed. Hvis der til vor Saliggjorelse fra vor Side stulde behøves bare en eneste Gjerning ved Siden af Troen, saa vilde al Trost være borte for os; medens vi sad ved de guddommelige Forjættelses rige Bord, vilde denne ene Gjerning være tvende, som et tveegget Sværd, der hanger i et Haar, over vor Hoder. Men at der i Guds Ord staar: „Nu vel, alle I, som troster, kom til Vandens, og I, som ingen Pengge har, kom, køb og køb, ja kom, køb uden Pengge og uden Betaling Vin og Mælk!“ det er Trøst for saadanne elen-

dige og asmagtige som vi er, det er et Evangelium for Syndere, lige som vi er.

Men saa vist som det er, at de gode Gjerninger ikke er nødvendige til Salighed, saa følger dog slet ikke heraf, at de gode Gjerninger ikke er nødvendige for dem, som vil bli salige. Hele den hellige Skrift vidner det modsatte; saaledes ogsaa Epistelen paa den anden Spndag i Fasten.

Fortale til Katekismen.

Da vort Embede fører det med sig, at vi ikke alene skal offentlig forelæse, men ogsaa forklare og udlægge Katekismen, saa vil vi først sige, hvad vi skal forstaa ved Katekismus, dernæst hvor nødvendig den er i Kirken.

Ordene Katekismus og Katekismen synes at være lagte af det sjette Kapitel af Pauli Brev til Galaterne, hvor det heber: „Men den, som undervises i Ordet, skal dese alt godt med den, som underviser ham.“ Da nu Katekumen i Almindelighed er en, som bliver mundtlig undervist af en anden, saa betegner Katekismus en saadan mundtlig Lære, som en meddelet en anden. Derfor kan ogsaa Bismændenes og Kunstmændenes Lærestunde kaldes Katekumenener. Men i Kirken betegner Ordet Katekumen en, der tileg nær sig den kristelige Lære, og Katekismus den Lære, som bliver mundtlig meddelt Tilhørerne af de profetiske og apostoliske Skrifter angaaende vor Herres Jesu Kristi sande Religion.

For i Tiden, da Kirken blev samlet af Jøder og Hedninger ved Evangeliets Præken, kaldte man dem Katekumenener, der, før de blev døbte, tilegnede sig Kirkens Lære. En saadan Katekumen var Augustin, ligesaa Ambrosius, der endog som Katekumen blev valgt til Biskop. Men nu, da Børnene, som endnu ikke kan forstaa nogen mundtlig Undervisning, bliver døbte, kaldes de dem Katekumenener, der efter Daaben og efter at de er komne til Sjæls Alder, bliver underviste i den sande kristelige Tro, for at de i den modnere Alder kan begynde klart at tro og begribe det, som de i Barndommen paa en egen Naade troede og modtog ved en Naadegjerning.

Men Ordet Katekismus har ogsaa i Kirken en saa vidtrækkende Betydning,

at det omfatter de profetiske og apostoliske Skrifters hele Indhold. For nærværende forstaa vi ved Ordet Katekismus de ti Bud, Troens Artikkel, Faderbøe, Daabens og Nadverens Indstiftelse og Nægleembedet. Disse Stykker er vistnok satte frem i saa Ord, men indeholder i Virkeligheden et stort Uddrag af hele den hellige Skrift og alt det, som er nødvendigt at vide til Salighed. For omendstjunt Loven kun bestaar af ti Bud, hvorfor den ogsaa gaar under Navn af de ti Bud, saa er dog disse ti Bud Kirken og Grundvolden til alle Guds Love, Befalinger og Paalæg, som indeholdes i de profetiske og apostoliske Skrifter, og overgaar saaledes ved sin Anseelse og udstrakte Kundskab alle Bismænds og loftrudiges Bogsamlinger. Saaledes har Troesbekendelsen vistnok bare tolv Led; men de omfatter alt, som den hellige Skrift lærer os om vor Herre, som Gjenstand for Troen og Fæstelsen (Ærenningen). Men Faderbøe gjenmer i sig alle Bønner og Salmer i den hellige Skrift. Naar der nu til disse tre Stykker føies Sakramenternes Indstiftelse og Kirkens Embedsmyndighed, saa har man allerede i denne Katekismus alt, hvad man bør vide af Saliggjorelsens Orden, saa at den med Rette og egentlig kan kaldes den lille Bibel. Men det, som er sagt om Ordet Katekismus, er nok. Vi skal nu vise, hvor nødvendig det er at gjøre Brug af den.

Hertil trænges der ikke mange Ord. Sagen selv taler tilstrækkeligt for dens Nødvendighed: for vi sagde, at Katekismen var et Uddrag af den guddommelige Lære, der indeholdes i alle profetiske og apostoliske Skrifter. Enten det nu dreier sig om Loven eller Evangeliet (for af disse to Stykker bestaar hele den hellige Skrift), saa vil man i Katekismen finde Forklaring over begge Dele. Men det er udbændigt for enhver, der vil blive salig, at kende den Religionslære, der er gaaet i Av fra de ældste Fædre, fra Profeterne og Apostlerne. Ligesaa nødvendig er det, at man lærer at kende Loven, for at man ikke alene skal vide, hvilke Gjerninger det er, som Gud har Behov eller Misbehov af, men ogsaa for at man ved Loven kan komme til Syndens Erkendelse og til at opnaa Forladelse. Ligesaa nødvendig er det, at man lærer at kende Evangeliet om Guds Son som Frelser og Frelser og

griber det i Troen: „Prædik,“ siger han, „Evangeliet for al Skabningen. Den, som tror (Evangeliet), han skal blive salig; men den, som ikke tror, han skal fordømmes.“ For at opnaa og bevidne Frelsen og for at blive bevaret fra den evige Fordømmelse er det ubetinget nødvendigt, at man med al Flid lærer Katekismen. Evangeliet, siger Paulus, er en Guds Kraft til Salighed for hver den, som tror. Rom. 1, 16. Men i Katekismen og især i Troens Artikkel, saa vel som i Stykkerne om Daaben og Nadveren, bliver det vigtigste af Evangeliet om vor Herre Jesus Kristus fremstillet. Derfor er Katekismen ligesom et himmelsk Verktøi eller Organ, hvorved den Helligaand virker og øver sin Magt for at give alle dem, der i Troen gjør Brug af Katekismen, den sande Frelse. Da Petrus og hans Medarbejdere ifølge Apostlernes Gjæringer havde modtaget den Helligaand og nu efter sin Kaldelse begyndte at bygge Kirken og grunde Kristi Rige, da fremsætter Petrus i sin første Præken en hel Del af den apostoliske Troesbekjendelse, hvorom som var Katekismens vigtigste Del den historiske Kjendsgjerning vidner, at den Helligaand selv anbefaler os denne Katekismus og holder den for nødvendig i Kirken til Opbygges og Frelsens Bevarelse. Og da Petrus snart efter ogsaa kaldte Hedningerne til Kristi Rige, opregnede han de fornemste Ting om Jesus Kristus, saaledes som de er satte sammen i den apostoliske Bekjendelse. Og hvad skæde? „Der Petrus endnu (siger den hellige Skrift) talte disse Ord, faldt den Helligaand paa alle dem, som hørte Ordet.“ Med dette Tegn vilde Guds Søn, der sendte den Helligaand, vidne for Tilhørerne, at Katekismen (for dens Hovedstykker sætter Petrus frem) er det af Gud ordnede Middel, hvorved den Helligaands Nædegaver bliver meddelt Kirken. Naar nu Paulus siger: „Den, som ikke har Kristi Aand, den er ikke hans,“ — saa kan der ikke være Tvil om, at alle, som vil være Kristi sande Lemmer, nødvendigvis maa møde frem ved Undervisningen i Katekismen.

Men omendskjønt der i Kirken med al Flid maa drives paa, at Katekismen bliver lært Ord til andet, saa er dette dog til liden Nytte, hvis man ikke har den rette Forstaaelse af den. Vi vil derfor, hvis Gud vil, og saa vidt vi formaar, give en klar Udlægning af den, for at man ogsaa

kan forstaa det, der Ord til andet bliver lært, og for at man kan se, at Katekismens Indhold er ikke noget sligt som menneskelige Drømme, men Guds Aabenbaring, hvormed vi skal værges Religionen mod Hedninger, Jøder, Muhamedanere og alle vantroende og slaa Satan tilbage, naar han anfægter os, overvinde Døden og faa Overhaand over Helvedes Porte, for at vi kan nyde himmelsk Liv og Salighed i Evidhed.

Derfor formaner jeg nu alle Fædre til med al Flid og Alvor, ikke blot med Ord, men ogsaa med sit eget Eksempel at tilskynde og lokke sine Børn og hele den øvrige Familie til at lære Katekismen. Familiens Trang til Frelse kræver en slig Ordning; og det er et Kald, hvori Herren vor Gud har sat Forældrene, og en Pligt, han har paalagt dem: for Børn tager af Naturen ikke til i Kundskab om guddommelige Ting, ligesom de tager til i Alder. For omendskjønt den naturlige Fornuft har en Kundskab om Gud og hans Lov, saa er den dog ved Synden formørket og har slet ingen Kundskab om Guds Søn, vor Herre Jesus Kristus, ved hvem vi alene faar sand Retfærdighed og Frelse ved Troen.

Da nu den menneskelige Forstands Kortsynethed er saa stor, bliver det nødvendigt, at Forældrene lader sine Børn fra den spæde Barndom af blive underviste i Katekismen, d. e. i den sande Lære om Loven og Evangeliet, for at den Helligaand under Forældrenes Medvirkning kan have et Middel, hvorved han kan meddele sine Gaver til Børnene. Hvor der i de ti Bud tales om Hviledagens Helligeholdelse, bliver det ikke alene befalet Husbonden at afholde sig fra Arbejde om Hviledagen, men angaaende Familien og Kvæget bliver der føiet til: „Da skal du intet Arbejde gjøre, hverken du eller din Søn eller din Datter, din Tjener eller din Tjenestepige eller dit Kvæg.“ Skulde nu Gud ogsaa bry sig om Dyrenes Hvile? Gud opholder nu baade Mennesker og Dyr ligesom Salmen siger; men i de ti Bud bekymrer han sig ikke om dem for deres egen Skyld, men for Familiens Skyld, saa at naar Kvæget hviler, kan Familien hvile, men ikke i den Hensigt, at den skal bruge Søndagshvilen til Leg, Spil og vild Lystighed, men for at den skal helligholde Hviledagen, d. e. at den paa den skal befatte sig med Undervisning i den hellige Religion og tage til i sand From-

hed. Naar derfor en Familiefader enten paa Grund af Arbejde afholder Familiens Lemmer fra at høre og lære det guddommelige Ord eller af Lædighed og Ugudelighed aldeles forsømmer at lade sine Folk blive underviste i den saliggjørende Sandhed, saa er han en slet Forstander for sit Hus, og han vil paadrage sig en dobbelt Straf.

Det bliver ogsaa krævet i de ti Bud, at Børnene skal ære Fader og Moder, men hvorledes kan du kræve en gudbefalet Ære af dine Børn, naar du ikke selv i Forveien opfylder den Pligt, som der i det foregaaende Bud angaaende Hviledagens Helligeholdelse kræves af dig? Børnene bliver ikke tilfældigvis Forældre til Del, men de er en Gave og en Guds Velsignelse. Gud velsignede dem, siger Skriften, og sagde: „Vær frugtbar og former eder.“ Og i den 128 Salme V. 3. 4 heder det: „Dine Børn er som Oljekviste rundt om dit Bord; se, saaledes bliver Manden velsignet, som frygter Herren.“ Men Børn bliver givne Forældrene af Gud og betroede til dem ligesom et himmelsk Pant, som de ikke maa vanhellige og opdrage til at nyde Verden, men danne til Himmelpborgere. I den første Stamfader tabte vi det evige Livs Arv og fødes nu som Vredens, Dødens og Helvedes Børn. Der kan følgende ikke gives noget mere grueligt og umenneskeligt end det, at Forældrene ikke fremfor alle Ting sørger for, at deres Børn straks efter Fødselen kan faa igjen sin Del af den engang tabte evige Livs Arv. Men naar datte ikke sker, hvad andet bringer da Børnene med sig fra sine Forældre end Død og Helvede?

Men i vor Tid drager altfor mange Forældre langt større Omsorg for sine Dyr end for sine Børn. De giver sine Svin Mad og Drikke to tre Gange om Dagen, og i en hel Uge tager de sig ikke engang saa megen Tid, at de giver sine Børn den rette mædelige Mad en eller to Gange. Hvad vil de svare den retfærdige og evige Dommer, naar han kræver dem til Regnskab for deres skjændige Pligtforsømmelse? Det ser vistnok ganske barnagtigt ud at dvæle i Børnenes Kreds og at holde dem til Omgang med andre Børn og almindelige Mennesker. Men mandigt og endog heltmodigt ser det ud at bryde ind i en lang Række af Krigere og at føre en stor Hob Ryttere mod den fiendtlige Slagrække. Men jeg spørger dig: at holde sig blandt (Fortsat paa 4de Side.)

Telephone Parkland
KRAABEL & ERICKSON.
 Dealers in
 Groceries
 Hardware
 Patent Medicine etc.
 School Books, Stationary Students supplies a speciality.
 PARKLAND, - - - WASH.

JOHN O. BROTTM,
 Dealer in General
 Merchandise,
 Groceries,
 Dry Goods,
 Clothing, Boots
 and Shoes
 School Supplies
 and Notions.

PARKLAND, WASH.

H. V. ROBERTS,

Candlecage.

Crown and Bridge Work a Specialty
 Call and get prices.

Room 206, 1156 Pac. Ave. Tacoma

VISELL & EKBERG,

Scandinavian Booksellers, Schoolbooks
 in English and Norwegian Stationery
 and Supplies. Bibles etc.

1105 R. R. Str. Tacoma, Wash.

S. SINLAND

Kontraktør & Bygmester.

Udfører al Slags Snedkerarbejde.

Husbygning en Specialitet.

PARKLAND, - - - WASH.

L. O. HULBERG

NORSK UHRMAGER.

Cor. 11th & E. St. Tacoma, Wn.

Udfører god og solid Uhrreparation. Kjøber gammelt Guld, Sølv og gamle Mynter.

HOUGHTON & SMITH

Printers.

Good work.

Quick work.

Prices Reasonable.

1113 C. Street. TACOMA, Wn.

Pacific Lutheran Univerſity!

Som bekjendt er denne Anstalt vistnok ikke oprettet og drevet af Samfundet, men af en Korporation, hvis Medlemmer tilhører Samfundet, og hvis eneste Hensigt med Anstaltens Oprettelse var at støtte og fremme vor Kirkes Arbeide blandt Landsmænd paa Vestkysten. Og vi alle ved, at de Mænd, som gik i Spidsen for Foretagendet har, trods mangeslags Uheld og Modbør, arbeidet med en beundringsværdig Selvopofrelse og Udboldenhed. Har de begaaet nogen Feil, saa kommer det ialfald ikke af Mangel paa god Vilje og Hjertelag. Her at paavise Aarsagerne til de finansielle Uheld er vist ikke nødvendigt, da dette oftere har været gjort før. Det kan være nok at minde om, at da Foretagendet begyndte, havde hverken de eller andre nogen Ide om den haarde og langvarige Pengekrise, som kom, da de var midt oppe i Arbeidet, en Krise, som ogsaa her i Østen har standset og hemmet saa mangt. Og de mente at have en mægtig Hjælp i Tilbudet fra et vist Landkompagni, som, da det kom til Stykket, ikke blev opfyldt, og Følgen var, at de sidder der med en Gjæld paa ialt henved 40,000 Dollars. For en mindre Del af samme er Eiendommen sat i Pant, mens den største Del bestaar af mindre Laan hos private Folk, mest her i Østen, hvoraf flere er ubemidlede, tildels ældre Tjenestepiger og Skolelærere.

Ved Frellessynoden i La Crosse for 1½ Aar siden holdtes flere Privatmøder for at raadslaa om Sagen. De forsamlede enedes om, at dersom vore Venner paa Vestkysten vilde derude skaffe tilveie det, som er over 30,000, saa skulde vi andre søge at subskribere de 30,000, saa at hele Gjælden paa den Maade kunde løftes af. Jeg kan herved underrette Sagens Venner om, at Medlemmer af Korporationen senere har sikret Betalingen af det, som er over 30,000.

I La Crosse blev der da subskriberet 13,235 Dollars med den Forstaaelse, at dette skulde være betalt inden 2 Aar, hvis Subskriptionen i det Tidsrum naaede 30,000. Hr E. N. Berresen og undertegnede blev anmodet om, at faa Subskriptionen fortsat, til Maalet var naaet. Dette var imidlertid lettere sagt end gjort. Thi den Tid, som paafulgte, var vist den knappeste Pengetid, som dette Land har seet siden Bøngerkrigen. Min Medarbejder

trak sig ogsaa snart tilbage, jeg blev alene om det, og paa Grund af Forholdene kunde jeg omtrent intet gjøre. Past. Harstad reiste en Tid i Red River Dalen og fik lidt ind paa den i La Crosse tegnede Subskription. Min Virksomhed indskrænkede sig til at forhandle med nogle af de vigtigste private Kreditorer, der gav mig skriftlig Tilsagn om at give Taal i lang Tid uden Renter. To af dem, Jermund Skaalen og Östen Svalde, eftergav Fordringer paa tilsammen 1188 Doll. Derved forøgedes den i La Crosse paabegyndte Subskription til 14,423 Dollars. Der manglede altsaa endnu 15,577 paa de 30,000. Hvorledes skulde nu disse naaes? Venner af Sagen gjorde velmente Forsøg med chain letters og Ligning af 35 Cents pr. konf. Medlem i Samfundet. Som det var at forudse, viste disse Forsøg sig frugtesløse. Da kom nogen af os i Tanke om, at det manglende i Subskriptionen kunde fyldes derved, at vi fik en Del gode og vederheftige Mænd til at indgaa en Overenskomst om hver for sig at skaffe et vist Beløb aarlig i 10 Aar. Dersom f. Ex. 200 Mand skriftlig lover at indbetale 10 Dollars aarlig i 10 Aar, saa udgjør dette 2,000 om Aaret og i 10 Aar 20,000, hvilket vilde være mere end nok til at fylde Subskriptionen fra La Crosse, og derved var det der satte Maal mere end naaet i Realiteten. Jeg siger: mere end naaet. Thi til 15,577 behøves ikke 200 Tiere aarlig i 10 Aar. 156 Tiere vilde gjøre det, dersom man var sikker paa at alle Subskribenter levede til Udløbet af de 10 Aar, og dersom alle de private Kreditorer er villig til faa sit tilbage afdragsvis og uden Renter, hvad de visselig vil være, naar de ser hvilke Opofrelser vi andre gjør, for at enhver skal faa sit. Men da ogsaa de ædle Subskribenter er dødelige, tør vi ikke sætte det lavere end 160 Tiere og haaber med Tiden at naa 200 Tiere. Men naar 160 Tiere er naaet, betyder dette i 10 Aar det samme som 16,000 Dollars i et Aar. Og dette bringer den forrige Subskription op til 30,423 Dollars. — Denne Plan blev forelagt de i Höst i Redwing forsamlede Prester, der gav den sin hjertelige Tilslutning, og hvoraf en Fierhed underskrev følgende Overenskomst:

„I Tilæg til den ifjor i La Crosse paabegyndte Subskription til Afbetaling af Gjælden paa Pacific Lutheran University, og

forat nævnte Subskription kan gjøres bindende, forpligter vi undertegnede os til aarlig i 10 Aar at indbetale til den af nærværende Prestekonferens valgte Receiver, Past. M. Borge, Washington Prairie, Iowa, den vore Navne vedføjede Sum. Den første Indbetaling skal ske inden 1ste Januar 1898 og de følgende samme Dato hvert Aar, indtil alle 10 Indbetalinger er erlagte.“

De fleste af dem skrev sig paa for 10 aarlig, andre for 20 eller 30 og nogle Missionsprester for 85. Disse aarlige Bidrag har altsaa vedkommende garanteret; de fleste, og især de, som har skrevet sig for de største Bidrag, i det Haab, at velvillige og bedrestillede Menighedslemmer vil dele Udgiften med dem. De, som kan faa det til at betale for flere Aar med en Gang, kan gjøre det.

Siden har jeg korresponderet med mange baade Lægfolk og Prester, og der er nu tegnet 133 Tiere eller 13,300, som til den forrige Subskription bringer det hele op til 27,723. Der mangler altsaa nu bare 2,277 paa de 30,000. Og naar vi nu har bragt det saa langt, vilde det være mere end sørgeligt, om vi ikke skulde naa helt frem. Skulde der ikke findes ialfald 25 Lægfolk (thi de fleste Prester, som kan være med, har alt subskriberet fra 10—30 Dollars) som i Guds Navn vil vove at tegne sig for 10 Dollars aarlig i 10 Aar? Eller 50, som vil give 5 hver? Jeg har ikke villet udstede nogen offentlig Opfordring, før jeg havde forsøgt alt, jeg kunde, ved privat Korrespondance, men nu orker jeg ikke længer, og derfor skriver jeg offentlig i Haab om, at man ikke vil lade den Sag i Stikken, som med stort Stræv er bragt saa langt frem. Men det haster! Thi saalange ikke de manglende 25 Tiere kommer til, kan vi ikke sige, at Betingelsen for La Crosse Subskriptionen er opfyldt. Men saasnart de kommer til, kan nævnte Subskription indkaldes. Og den vil være tilstrækkelig til at dække alle Banklaan, som naturligvis trækker høie Renter, og til at løfte Mortgagen af Eiendommen.

Korporationen har gennem Formand Harstad anmodet mig om at være Mellemand mellem dem og Fordringshaverne i Østen. Alle, som vil hjælpe til i denne Sag anmodes derfor om at henvende sig til mig.

Lad os ikke glemme, at en ikke liden Del af Gjælden skyldes mindre bemidlede Folk, som bittert vilde føle det, om de skulde miste sit, at det vilde sætte en Klik paa vor kirkelige Åre og blive en moralsk Ruin for flere af vore Brødre, hvis vi ikke nu faar klaret denne Gjæld. —

Hermed være da Sagen lagt alle Medkristne varmt paa Hjerterte. Washington Prairie 1ste Feb. 1898 Eders M. Borge.

THE RED FRONT

"Tænk" med et Haar Penge at betale
 (I et Par Uger af de
 næste og bedste)

Cutaway Suits
 Single Breasted Sack
 Suits
 Double Breasted
 Sack Suits
 Round Cut Suits

3 Clay Workeds, Serjes og
 Costumers maaltuide
 og andre Modste.

Intet Præferi, ingen falske Paastande,
 intet Dumbedom. Vore Penge er
 af de bedste, som kan rehol-
 des for Penge og Løbes
 for Rentant.

Om, se og overbevis dig om, at du
 hos os skal finde Penge af Priser,
 som er værre at thanke
 Omkostning.

"Men's Suits" fra \$3.50
 og opover

The Red Front Clothing &
 Shoe Company.

1310 Pacific Avenue.

Hans Lortelson, Bestyrer.

J. M. Arntson,

Notary Public.

Notary Public

Udfærdiger alle lovlige Dokumenter,
 (aa) som Ejendoms, Kontrakter, m. m.

Rooms 212-213 Nat. Bank Com. Bldg.
 Cor. Pacific Ave. & 13th St.

TACOMA, - - - - WASH.

Student-
 Supplies
 OF
 ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co.

926 Pac Ave - - Tacoma, Wash.

ALLEN & LAMBORN
 PRINTING CO.

Over Post Office, Tacoma.

Have special facilities
 for the execution of Print-
 ing in foreign languages

(Fortsat fra 2de Side.)

mange leiede og raat Soldater, hvad er det andet end at holde sig midt i Satans Leir? Og at føre Ryttere mod Fienden, hvad er det andet end at gjøre Mennesker til Slagtekvæg? Selv om Krige er retmæssige, og en Del Krigeres tjener i sand Guds frygt, saa er det dog ikke ubekjendt, hvad Slags Folk Hærmændene i Almindelighed er, og paa hvilken uretfærdig Maade selv de retmæssigste Krige bliver førte. Men at være iblandt Børn er det samme som at være midt iblandt Engle; for deres Engle, siger Guds Søn, ser altid min Faders Ansigt, som bor i Himmelen. Og at lede Børnene til at høre og lære Katekismen, er det samme som at gaa foran dem til Opnaelsen af det evige Liv; for i Katekismen bliver den saliggjørende Sandhed forkjendt. Hvor langt højere er det derfor, hvor langt herligere for Gud og alle Engle, hvor langt mere heltemodigt er det at føre Børnene til Katekismen end at føre Hærmænd til Slag! Er det barnagtigt og smagløst, er det ikke meget mere en fortræffelig Ting det, som der kveves af Forældrene i den 78. Salme, hvor det hedder i V. 5 og 6: „Han har reist et Vidnesbyrd i Jakob og sat en Lov i Israel, som han bød vore Fædre at kundgjøre sine Børn, for at den følgende Slegt, de Børn, som skulde fødes, kunde kjenne dem, kunde staa frem og fortælle dem for sine Børn? „Man skal ikke tænke saaledes, at den, som bare indfører nogle faa Børn i Katekismen, bare gjør dette eller hint Barn en personlig Velgjerning, men at han efter Evne arbejder for Kirkens Udbredelse og dens Berørelse for Efterslegten. Hans Stræev gaar ud paa at udvide og skjærme Himmeriges Rige; for Børnene bliver ikke altid ved at være Børn, men træder ind i den modne Alder og bliver Ærtefæller. Disse avler Børn og underviser dem i Katekismen, saafremt de selv er blevne rigtigt underviste, og efterlader saaledes Katekismen som Arv til sine Efterkommere. Saaledes strækker en eneste Faders, en eneste Moders Velsignelse, der med yderste Flid lærer sine Børn Katekismen, sig til tusinde Læd.

Nær altsaa Katekismens Indhold er meget, som Børn trænger til, og Gud har givet Forældrene Børn, for at de ved at opbringe dem i Tugt og Herrens Foranring skal bygge større Vægt paa at gjøre dem til Himmelsborgere og Verdensborgere, og Forældrene ikke kun efterlade sine

Børn nogen nyttigere, bedre og mere heldbringende Arv end Kundskaben om den sande Gud, saa maa de da fremfor alle Ting og med al Flid vænne sine Børn, ja hele Familien til at lære og forstaa Katekismen, for at Gud, vor Herres Jesu Kristi Fader ved sin Helligaand maa oplyse deres Forstand, saa at de kan opnaa Maalet for deres Tro, som er, som Petrus siger, Sjælenes Frølse. Johan Brenz.

Fra Rejsen.

City of Seattle, Port Wrangel, Alaska, 13de Feb. 1898.

Kjære Herold.

Gud være takket for Lykke og Velsignelse hidindtil og for en vederkvægende Søvn. Idag Kl. halvsyv ligger vi for Anker ved Wrangel. Her ligger Sne og Is paa Dækket, men Veiret er dog ganske mildt, og vi faar nok mer Sne. Nogle Passagerer og lidt Fragt blev sat af her.

Igaarftes var jeg noget angstelig, da jeg gik tilkøis; jeg fik ikke sove før efter Midnat. Her er ingen Søgang, Baaden flyder rolig paa de fuldkomne smule Vænde. Men det er aldeles belgumrkt, og der er Æer og Tanger med smale Sund, hvor man vender Blikket hen. Derfor gaar Baaden med halv Fart, og ofte standser den aldeles som for at føles igennem, for at den ikke skal støde paa Skjær eller Land. Her maa det være aldeles umuligt at seile i Taage, fordi Farvandet er saa trangt og fuldt af Skjær og Bøininger.

Idag tidlig udbredte der sig fra Wrangel et Rygte blandt Passagerne om, at Boilerne paa Dampbaaden Clara Nevada nylig exploderede mellem her og Dyea, og at alle ombord blev dræbte.

Vi haaber, at det er et fulskt Rygte. Idag er det altsaa Søndag Sexagesima. Vore Troesbrødre samles i Flok og Følge hver med sin Familie i Guds Hus for at betragte Guds Naade og lovprise hans store Gjerninger, og her er nogle af os som er i Fangenskab eller Landflygtighed langt borte fra Slegt og Venner. Vi drager længere og længere bort og ind i de kolde og høje Regioner. Det snør stærkt og Snekraven er saa saa tæt, at det er vanskeligt nok at se Land, om det end er tæt ved os paa begge Sider. I Parkland samles man snart til Genstjeneste i Hygge og Ro. O hvilken Velsignelse og Hygge at være i sin Families Skjød og nyde en Mængdes Goder. Gid vi satte

mere Pris derpaa, end vi gjør. Hvorledes kan jeg her idag faa vidne om min Frelser? Her er over 600 Personer ombord, nogle faa Kvinder og Børn, Resten Mænd. Allesteds er det fuldt af Folk. Bordene i Mændenes Kahyt er sent og tidligt den udslagne Dag optagne af Kortspillere. Alle Passagerer færdes om hinanden uden Hensyn til hvad Klasse de hører til. Der hænger nok Notiser som: „Steerage passengers not allowed abaft this notice,“ men alle saadanne Regler sover her, og det synes ikke at volde nogen Rivning.

Saaledes har ogsaa jeg fulgt med Strømmen op fra Kjelderen og ind i Cabin. Man siger, at enkelte ogsaa sniger sig ind og spiser blandt første Klasses Passagerer. Det har jeg dog ikke været fristet til. Jeg kan leve godt paa den Mad, vi faar. At staa ved Bordet og spise lunken og kold Mad er en god Forberedelse til værre Strabadser.

Ved Kl. 10 samledes nogle i den bagre Del af Kahytten omkring en Mand med en Guitar. Man sang nok saa pent en Del af disse nyere Sunday school songs. Da man ogsaa havde sunget et Vers af „Rock of Ages,“ og der blev en Pause, greb jeg Anledningen til først at takke Herrer og Damer for Sangen og dernest minde dem om et Bibelsted, som alle kjendte og som indeholdt Hovedsummen af Xi Evangelium, nemlig Joh. 3, 16. Det lykkedes mig at skildre noget af Guds usigelige Kjærlighed til alle Mennesker, hver Synder i Særdeleshed, og hvorledes man kan faa Del i denne Guds store Kjærlighed, som er aabenbaret for alle Mennesker i Kristi fuldkomne Opfyldelse af Lovens Krav. Jeg fik ogsaa i Korthed minde om, hvorledes Troen retfærdiggjør, og at Troens Frugter er Gud velbehagelige. Her var nogle hundrede tilstede, og de var alle langt mere opmærksomme, end jeg havde ventet. Jeg sluttede med Herrens Bøn. Paa min Begjæring sang man derpaa: „Nearer my God to thee.“ Ved dette Vidnesbyrd blev jeg baade selv opmuntret og haaber, at Guds Ord heller ikke her skal komme tom tilbage.

Ved Middagstid er det klart men købt. Fjeldene rundt omkring gjenskinner af Sne, og en kold Vind blæser. Luftens ventar vi at komme til Jaukan, hvor jeg haaber at faa dette Brev postlagt. Derfra har vi kun 100 Mil igjen til Dyea, som vi haaber at naa imorgen Formiddag.

I Eftermiddag fik jeg Æie paa

en Isbrå som fylder en stor Dal. Den blaa Is naar næsten ned til Søen, men den nye Sne dækker alt undtagen hvor den er blæst af Isen hist og her. Vandet fryser til Is paa Dækket, dog føles ikke Kulden meget. Luftten er tør og klar. Snefjeldene glimre i Solskinnet. Her er vi i Juneau Kl. 7 Aften. Dette er Alaskas største By. Den ligger ved en smal Fjord omgivet af høje Fjelde paa begge Sider. Her var det, at Governor Church døde under en Forretningsreise straks før Jul.

Hermed en venlig Hilsen til alle Læsere. Om Gud vil, skal I snart høre fra os i Dyea. H.

2 Mos. 7. og 8. Kapitel.

Hvad skal man tro om de ægyptiske Troldkarles underlige Gjerninger? Nogle tror, at de var Djævelens Gjerninger, andre tror, at de bare var Gjøgleri. Ved den første Mening tilføjer man Djævelen for meget; for han kan som en skabt Aand ikke gjøre Under, det vil sige, ophæve Naturens Love. Den anden Mening strider imod Skriften, som ikke har til Hensigt at bedrage.

Da nu begge disse Meninger volder Vanskeligheder, saa er nogle kommen paa de Tanker, at det var virkelige Under, som Gud gjorde ved Troldkarlene. Grundene er disse: 1. Moses har ikke til Hensigt at gjøre noget Bedrag. 2. Der staa udtrykkelig, at deres Stave blev til Slang, at de forvandlede Vand til Blod, og at de fød Frøer komme op over Ægyptens Land. 3. Da Troldkarlene ikke kunde gjøre Lus, tilstod de aabent, at det, som de hidtil havde gjort, var gjort ved Guds Fingre og ikke ved deres egen Kræft. 4. Gud gjorde Underne ved dem i den Hensigt, at de skulde gjøre denne Bekjendelse, og for at Faraos og Ægypterne skulde bli saa meget mere overbeviste.

Hvorvel disse Grunde kan synes nok saa antagelige, saa er der dog saa vægtige Ting, der taler imod dem, at vi ikke kan anse dem holdbare. Den vægtigste er den, at Gud paa den Maade vilde være ukonsekvent. For Troldkarlene Jannes og Jambres modstod jo Moses og havde ingen anden Hensigt end ved sine Gjerninger at gjøre Guds Under foragtelige. Disse Gjerninger kunde derfor ikke være noget andet end Gjøgleri og Blændverk af Satan, med hvem Troldkarlene stod i en nær Forbindelse, og som Gud efter sit særegne Raad og ifølge sin Dom

over Ægypterne gav Lov til for en kort Tid at drive sit Spil, for at hans Magt over Satan siden efter kunde bli erkjendt og priset af Troldmændene. At Moses skriver, at de gjorde ligesaa med sine hemmelige Kunster er en historisk Fremstilling af Sagen, saaledes som den falder i Hvermands Øine, ihvorvel Troldmændenes Gjerninger skede ved Djævelens Hjælp, medens Moses's Gjerninger skede ved Guds Hjælp og var derfor virkelige Undere.

De hedenske Skribenter sætter Troldmændene og Moses i samme Klasse; og noget andet kan man heller ikke vente: for de tror, at Moses's Gjerninger og andre overordentlige Gjerninger ikke er noget andet end bare Trolddom.

Varmland: Nafsta Forening.

I No. 2. af „Herold“ berettede jeg, at man havde her holdt nogle Møder for at raadslaa om at danne en Forening med det Formaal at hjælpe en eller flere brave Mænd med Reisepenge og udstyr, der havde Lyst til at prøve sin Lykke i Guldfelterne, enten i Alaska eller N. W. T. mod at de arbejdede der mindst i 2 Aar og gav en Del af Gevinsten, hvis de var heldige, til P. L. U. En Forening blev stiftet, Bilove antagne og en Komite nedsat til at arbejde for Sagens Udførelse.

Endnu har ingen meldt sig til Komiteen, villige til at gaa paa nævnte Betingelser; 2 er reiste, neml. Past. Harstad og Otis Larson, men de har bekostet sin Reise og udstyr selv. Et Par taler om at reise, men de vil afvente gunstigere Beretninger fra Guldlandet end de, som er komne hid i den senere Tid.

“THE ILLUSTRATED HOME JOURNAL.”

har i No. 4 for 15d Feb. “From the Editor's Table” en af skrækende Artikel.

Til Overskrift har den:

“The Insatiable Maelstrom”. (umættelig) Malström. Her er den — Læs og giv Agt!

Men her er ogsaa Guldfelter nærmere end i Alaska og Klondike, hvortil Reisen ikke er saa lang og besværlig, nemlig her i Wash. — Maa ske kan Guldsøgerne herfra vende sine Øine og Flødder. — T. L.

The Insatiable Maelstrom.

The discovery of gold in a country does not always prove to be a source of blessings. The

vast gold fields which at one time fell under the control of Spain, for instance, only helped her along toward a speedy decline, morally, commercially, financially, and otherwise, as may be plainly seen from our brief sketch of Spanish history in the present number of the Journal. The same was true with regard to California during the '49 period. Today the whole country, yes, the whole world is again set on fire by the recent discoveries of gold made in Alaska. Gold has always been a fatal phantom, and wherever it has raised its tempting head, its bloody feet rested upon the bleaching bones of shattered hopes, lost lives, and a lost temporal and eternal happiness. That the will-o'-the-wisp now beaconing in the frozen mountains and valleys of Alaska invites to untold hardships, disappointments, and in most cases to the death of the unwary and foolish, the reports now coming from those regions amply substantiate. Nor is the Klondike such a fountain of wealth as the popular conception and imagination pictures it. Sober investigation shows to the thoughtful mind that the Klondike river is but the center of a cruel maelstrom, which draws to its vortex many times the amount of wealth it surrenders. It is a great sink in which the hopes of thousands have already gone down, and bids fair this season to swallow up the hopes of a hundred thousand and more adventurers. The official Year Book of British Columbia gives \$3,500,000 as the total amount of gold actually taken from the creeks near Dawson City in 1897. This was the aggregate result of the labors, deprivations, hardships, perils, and sacrifices of at least 10,000 people who started out for the mines last year. The average expenditure of each for transportation, outfit, and subsistence is stated at not less than \$500 for each person. Taking into account losses incurred, sacrifices made, and expenditures of previous saving for those left at home, the average cost of the year's venture to each of those 10,000 persons has probably come nearer \$1,000 than \$500. This, then, makes a total expenditure of fully \$10,000,000 to secure the \$3,500,000. And now the expense of building new ocean and river steamers, ice locomotives, railways, and the like, will but add to the grand total of expenditures. This proves that, as one of our Western papers recently

said, every dollar dug from the frozen soil of the Klondike has cost nearly three dollars.

A few, it is true, have been winners. But the number of both classes combined is not greater, when compare to the number disappointed, than the number of winners at Monte Carlo, or in the Chicago grain pit, as compared with the great throng of losers. And not only does every man who seeks his fortune in the frigid region around Dawson City risk the loss of his time and money, with only one chance in three of coming out even, and about one chance in six of earning as much as he could as a clerk or a carpenter at home, but he takes his life in his hand, and incurs hardships for the endurance of which the limited chance of „making a strike“ offers no compensation. The „Klondike craze“ is verily the most pitiless and destructive of the mining epidemics with which the world has yet been afflicted. Yet, like all other epidemics, it must run its course; and it may be that for several seasons to come the really more profitable and infinitely less hazardous gold fields of Colorado, Montana, and other states, will be passed by in the mad rush for “opportunities” in the Klondike which have small existence outside the inflamed vision of the victims.

According to all reports the towns on our Northern Pacific coast are already thronged with adventurers waiting to “take the first boat” northward in the spring, while every incoming train adds to the enormous throng. Reaching the Klondike, as the Year Book mentioned says, they will find all the claims in that vicinity already taken up, and only to be bought at fabulous prices. From a region just beginning to be known, they will, therefore, have to turn their faces to others “supposed to be” rich in gold; but to develop which will require yet further hardships. So graves will multiply fast, misfortunes faster; with only a gleam of success here and there to keep the insane lust for gold aflame, until defeat shall usher in a return of reason.

Truly, “they that will be rich fall into temptation and a snare, and into many foolish and hurtful lusts, which drown men in destruction and perdition. For the love of money is the root of all evil; which while some coveted after, they have erred from

the faith, and pierced themselves through with many sorrows.”

J. A. D.

Fra Curra, Cal. til Everett, Wash.

Kjære Herold!

Jeg sluttede mit sidste brev med at sige, at jeg i det næste skulde skrive noget om ungdomsforeningen i S. F. Förend jeg gör det, vil jeg dog faa lov til at forudskikke nogle bemærkninger om ungdomsforeninger mere i sin almindelighed:

Det er ikke saa uheldig, at i en tid som vor, da foreninger dannes i alle samfundslag og med alleslags maal for Øie, at ungdommen ogsaa vil være med, at de ogsaa vil have sine foreninger. At der da ogsaa inden de forskjellige kristne menigheder stiftes foreninger med mere eller mindre rent kristelige formaal for Øie er da ogsaa naturligt nok. Hvorledes skal nu vi prester og de forskjellige kristne menigheder stille os lige over for disse foreninger? En prests virkekreds er jo menigheden og han er jo ogsaa i skriften anvist de midler, som han skal betjene sig af under sit virke. Skriften kjender imidlertid ikke noget til hverken ungdomsforeninger eller kvindeforeninger eller andre slags foreninger inden menighedens midte. Disse forskellige slags foreninger er først opstaaet i den senere tid uden Guds befaling eller anvisning. Derfor har mange prester heller ikke villet vide noget af nogen anden organisation end menighedens under sit virke. De vidste, at Gud havde kaldt dem til at betjene menigheden; men de havde ikke faaet noget kald til at betjene eller virke for ungdomsforening eller kvindeforening eller andre slags organisationer. Der er meget for baade prester og menigheder at tænke paa her.

Det skulde jo være hensigten og er vel hensigten omtrent overalt, hvor man har de ovenomtalte slags foreninger, at de skulde tjene til menighedens og Guds riges opbyggelse. Men det har desværre vist sig paa ikke saa faa steder, at disse forskellige slags foreninger inden menighederne ikke altid har været sin opgave tro. Da jeg har nævnt kvindeforeninger i denne forbindelse, saa vil man ikke tage det fortrydeligt op, om jeg ogsaa siger nogle ord om dem. Det er gaaet saaledes i enkelte menigheder, hvor kvindeforeninger

PACIFIC HEROLD

udkommer
hver Fredag

Udgivet af
Pac. Luth. Univ. Ass'n.
PARKLAND, WASH.

Redaktør:

Rev. B. Harstad.

Abonnenters Vilkaar:

Et Aar i Forskud 50 Cts.

Et Aar til Danmark eller
Norge 75 Cts.

Betaling sendes til Rev. T.
Larsen, Parkland, Wash.
Man bør helst sende Penge
i Money Order, som lyder
paa Parkland, Wash.

har virket meget ivrigt, at menigheden og dens arbeide er trandt i baggrunden. Kvindeforeningen har haft sine basarer og auktioner og forskellige andre slags tilstelninger for at bestride menighedens forskellige udgifter. Mændene har mere og mere overladt arbeidet i menigheden til kvinderne. Eftersom arbeidet for menigheden er gledet mændene ud af hænderne, saa har de ogsaa mere og mere tabt interessen for kirken og gudstjenesten og alt, som hører dertil, og tilslut har de ogsaa overladt til kvinderne at gaa til kirken ved gudstjenesterne. Naar en mindre forening inden menigheden saaledes ligesom overtager menighedens arbeide og den stilles i skyggen, da er det jo klart, at der er et unaturligt forhold, som skader mere end det gavner.

Hvad ungdomsforeningerne angaar, saa er der en ikke saa liden fare for, at de kan ville gribe ind i det, som hører til den hele menigheds arbeide, rettigheder og pligter, og at ungdommen gaar til ungdomsforeningens møder, men forsømmer at gaa til de gudstjenestlige sammenkomster. Hvis en ungdomsforening udarter saaledes, da vil den være til større skade end til gavn for menigheden.

Hvad skal man da gjøre med de forskellige foreninger inden menigheden? Hvorledes skal man stille sig ligeoverfor dem? Skal man fremelske dem eller modarbejde dem? For mig stiller det sig saaledes, at man bør gjøre, hvad man kan for at baade kvindeforeninger og ungdomsforeninger oprettes og gives anledning til at arbeide, — men indenfor de retmæssige grænser. At være kvindeforeninger har

virket til stor velsignelse til trods for mange skrøbeligheder og udvekster, er der vel ikke mange, som vil bestride, og at mange blandt den store ungdomsskare ogsaa har kunnet gjøre og virkelig har gjort godt inden de forskellige ungdomsforeninger, vil vist ingen nægte.

Hvad særlig ungdomsforeningen i S. F. angaar, tror jeg at kunne sige om den, at den efter det kjendskab, som jeg har til dens maal og virken, i mangt og meget kan staa som en type paa en sand luthersk kristelig ungdomsforening. Ikke blot paa min gennemreise nordover, men ogsaa tidligere har jeg haft anledning til at overvære dens møder og lært dens medlemmer at kjende.

Allerede fra Grønsbergs tid af havde foreningen taget et saa afgjørende kirkeligt standpunkt, at det var blevet bestemt, at den augsburgske konfession skulde gennemgaaes paa møderne; og nu fortsætter man i den gode, gamle retning. Presten er som regel altid tilstede. Han aabner da ogsaa mødet med skriftlæsning og bøn. Foreningens formand præsiderer; programmet bestaar almindelig af taler, oplæsninger, deklamationer og sang. Da man har et piano i forsamlingslokalet, spiller almindelig nogen af de unge damer et eller flere stykker. Det væsentlige paa programmet er dog den religiøse del deraf. Paa møderne i den nærmeste fremtid skal foreningen gennemgaa galaterbrevet. Til en begyndelse gav da pastor Stensrud den historiske ramme, hvori dette brev er indflettet. Han fulgte galaterne fra deres oprindelige hjemstavn, indtil de nedsatte sig i Lilleasien og videre til Pauli tid og beskrev dette folks særskilte eiendommeligheder og karaktertræk, som kastede lys over enkelte steder i Pauli brev. Alle syntes at være sterkt interesseret i den klare fremstilling. Baade ved begyndelsen og slutten af programmet sang man en salme og afsluttede det hele med Herrens bøn. Baade det norske og det engelske sprog benyttes. Det engelske er dog længt mere brugt. Det vilde være godt, tror jeg, om man gjorde mere brug af det norske sprog endnu en stund. Det var ogsaa glædeligt at se at enkelte af menighedens ældre medlemmer var tilstede. Jeg tror, det er gavnligt baade for de ældre og de yngre.

Dette var da kun i store træk nogle ord om ungdomsforening-

Tacoma Market.

HVEDE.

Club.....pr. Bushel 77 Cts.
Blue stem.... " " 80 Cts.

HAVRE, HØ ETC.

Havre, hvid, pr. Ton \$22 til 22.50.
Hø, Timothei " " 16.00
" Kløver " " \$14 til 15.00
" Alfalfa " " \$12.00
Halm " " 6.00
Mais " " \$20.00
Bønner pr. bush..... 1.87
Torrede Erter pr. 100 lb.. 1.75
Grønne " " 2.25
Humle.....pr. Pund 9 til 12 Cts.

FLOUR.

Olympic.....pr. bbl. \$4.45
Swan..... " " 4.40
Snowball..... " " 4.30
Idaho..... " " 4.10
Wiener..... " " 3.50
Daisy..... " " 3.50
Big Bend..... " " 4.10
Havremel..... " " 4.10
Rugmel..... 100lb. 2.25

FEED.

Knust Byg pr. Ton. \$21.00
Bran " " 18.00
Shorts " " 19.00
Hvede " " \$24 til 25.00
Chicken feed " " \$22 til 22.50
Chops " " \$18 til 19.50
Knust Mais " " 21.50
Oljekage " " 35.00

POTETES.

Burbanks pr. Ton fra 11 til \$12
Gulrod pr. 100 Pund 40 Cts.
Rødbeder " " 50 Cts.

FRUGT.

Æbler pr. Box. \$1.25 a \$1.50
Citroner " " \$2.50 a \$3.00
Apelsiner " " \$1.75 a 3.00

SMØR OG OST.

Wash. Meieri Smør pr. lb. 25 a
[27 cents.
Øst. " " pr. lb. 25c.
Ost pr. lb. 12½ a 13c

ÆG, HØNS etc.

Høns pr. Dusin \$3.00 a \$3.50
Gjæs " " 7.50 a \$8.50
Kalkuner " lb 12 a 13c
Æg " Dusin 18c

KVÆG, FAAR OG SVIN.

(Levende Vægt.)

Stude pr. 100 lb \$3.00 a \$4.00
Kjøer " " 2.75 a \$3.00
Svin " " \$1.40
Faar " " \$1.25

Bekjendtgjørelse.

Alle Prester i Pacific Distrikt af den Norske Synode annodes herved om at indsende sine Indberetninger og Parochialrapporter til Pastor L. C. Foss, Starwood, Wash., og ikke til mig. B. Harstad.

Lutherist Pilgrim Hus

No. 8 State St. New York

Marshall's Hus ved det nye Landingstie for Emigranter Barge Office

Arbejdsloste Herberg for Indvandrere og andre Reisende

Pastor E. Peterfen, Emigrantmissionær, træffes i Pilgrim-Hus og staar Emigranterne bi med Raad og Daad.

Hoff, som kommer fra Helten, kører med Belt i sine Street Car lige til Døren.

Komplet Udstyr

af Sko og Støvler for Alaskafarere faaes hos vor erfarne Skohandler og Skomager S. Olson 1109 Tacoma Ave.

Gaa og se dig ud, hvad du ønsker, og du skal se, at Olson baade har, hvad du trænger, og kan sælge vel saa billigt, som nogen anden handlende.

Dr. J. L. RYNNING

French Block, Cor. 13th & Pacific Ave
Telephone Black 1391. Tacoma.

Office Hours 2—4 and 7—8 P. M.
Sundays 2—3 P. M.

Office Hours, Pac. Luth. University.
Parkland, 9 A. M.

Guitarer.

1ste Klasses Guitarer og andre Instrumenter fabrikeres til billigste Priser.

For nærmere Underretning skriv til eller besøg G. A. Skugrud, Parkland, Wash.

J. C. PETERSEN,

PARKLAND, WASH

Practical Horse Shoer

and

Wagon - Maker.

All kinds of Repairing done
at Reasonable Prices.

Give me a call.

Abstracts of Title,

to all Lands in Pierce County

Furnished by

Commonwealth Title & Trust Company

Cor. 12th St. & Pacific Ave

Telephone 102. Tacoma, Wash.

Mt. Tacoma Route

Tacoma & Columbia River Ry.
Effective January 25, 1898. TIME CARD.

Going South.				
	No. 1 A. M. Tue, Thur and Sat	No. 3 A. M. DAILY	No. 5 P. M. DAILY	No. 7 P. M. DAILY
Tacoma	7.45	10.45	3.45	6.15
Parcland	8.18	11.18	4.18	6.48
Lake Park	8.25	11.25	4.25	6.55

Going North.				
	No. 2 A. M. Tue, Thur and Sat	No. 4 A. M. DAILY	No. 6 P. M. DAILY	No. 8 P. M. DAILY
Tacoma	7.40	9.10	1.10	6.10
Parcland	7.08	8.38	12.38	5.38
Lake Park	7.00	8.30	12.30	5.30

Connects Tuesday, Thursday and Saturday with Stage Line for Benston, Glenis, Eatonville, Meta, Elbe, Ashford, Longsmire's Hot Springs and Mineral City, carrying freight, passengers and mail. For further particulars apply to
E. O. Erickson Agt.
Parcland, Wn.

E. G. Dorr, G. F. & P. A.
Tacoma, Wn.

Wæstle Lutheran Højskole, Parcland, Wash.

Vinterterminen begyndte Onsdag den 5te Jan. 1898, og slutter den 29de Marts.

Skolens Maal er ved grundig Undervisning og kristelig Tilsyn og Tagt at forberede Gutter og Piger for et nyttigt Virke i Livet.

For hvem denne Skole er berejnt:

1. for dem, som vil blive engelske Skolelærere.
2. for dem, som vil blive Forretningsmænd; derfor læses her "Bookkeeping", Hurtigskrift "Typewriting" o. s. v.
3. for dem, som vil lære Norsk, Tysk, Latin o. s. v.
4. for ældre Personer, som vil lære Engelsk, Regning, Skrivning o. s. v.

Man skal faa Nytte af sit Opbold, enten man kan være her lang eller kort Tid, enten man kan noget eller intet, naar man kommer.

hvad det koster

er kun mellem \$2.75 og \$3.00 per Uge for Undervisning, Kost, Værelse, Lys og Varme.

for Konfirmander og Børn

i Religionsskoleafdelingen koster det hele fra \$1.50 til \$2.00 per Uge.

fra Tacoma til Parcland

kommer man paa Jefferson Ave. Street Car og Lake Park Motor ret forbi Skolen; eller man tager Puyallup Str. Car til Fern Hill og spadserer derfra.

Begjæring om Oplysninger og Optagelser sendes til

N. J. Hong.

Parcland, Wash.

Gode Bøger.

Herold vil gjerne hjælpe til, at hvert Hus kunde faa en Samling gode Bøger. Disse er som Kamerater. Har man gode Kamerater, saa har man godt Selskab. Har man gode Bøger og bruger dem ret og flittigt, saa har man gode Kamerater, godt Selskab og gode Sæder. Vogt dig for slette Bøger, thi lig slot Selskab fordærver de gode Sæder.

Følgende Bøger bør ikke savnes i noget luthersk Hjem:

1. Bibel.
1. Salmebog, Forklaring, Bibelhistorie og Katekisme
1. Konkordiebog, det er den lutherske Kirkes Bekjendelse.
1. Luthers Postille.

Disse 7 Bøger kan faaes tilsendt godt indbundne for mindre end 7 Dollars og kan være i Livetid og mere.

Desuden burde man have en Del Bøger til Underholdning og Belfærelse. Følgende Bøger kan skaffes straks
Eusebins's Kirkehistorie... \$1.00
Luthers Udlæggelse of Galaterebrevet..... 1.50
Luthers in all Lands..... 2.75
I den gamles Sted..... 25
Forøvrigt vil Herold forskafe hvilket som helst andre gode og nyttige Bøger saa billigt som muligt.

Forskafe Dig gode Bøger.

Gaa til Kraabel og Erickson og smag deres Fødsild og Anchovis

gen i S. P. Maatte den stadig gaa fremad i alt det, som godt og skjönt og elskeligt er.

(Forts.)

Herved erkjendes modtagelsen af flg. beløb til Seattle kirke gennem Ch. Extension:

Concordia mgh. prof. Frichs kald	\$11.93
Grove City	8.40
Atwater	past. Estrems 3.05
Willmar	28.57
Vikvis	6.00
	\$57.95
Før kviteret	58.75
Tils.	\$116.70

Gjæster.

Nordmændene er bekjendte for deres gjesfrihed, og der spares ingen umag for at gjøre det hyggeligt for en gjest i huset. Men vi har ogsaa blandt vort folk noget, som vi kalder "snyltegjæster" og saadanne bør man se at udrydde af samfundet. Som saadanne "snyltegjæster" henregner jeg saadanne folk, som gjør det til regel, at besøge venner ved Kirketid paa Søndag — baa-de paa for- og eftermiddag.

Om saadanne ikke selv har trang til at besøge Gudshus og høre Guds Ord, saa maa de dog betænke, at der er andre, der har, og som gjerne vil være tilstede ved gudstjenesterne, men som forhindres fra dette ved dette ubetimelige gjestevenskab. Paa samme tid bør Kirkefolk huske, at det er ingen grund til at være borte fra Gudstjenesterne, at en ven kommer i besøg. Dersom den besøgende er en ven isandhed, da vil han selv være med til Kirken.

Og under enhver omstændighed bør kristne huske, at de og saa paa denne maade skal aflægge vidnesbyrd om deres tro. Derfor, naar en ven kommer til dig paa Søndag, saa bevis din tro paa Kristus og din Kjærlighed til dine medmennesker ved, at du indbyder han til at følge med dig til Gudshus. Gjør du dette til regel, vil du snart erfare, hvem der er dine sande venner og hvem der ikke er, — snyltegjæster vil da blive borte fra dit hjem, ialfald paa Søndag.

O. H.

Toffelige:

Fra Olympia Marsh har jeg til hestens underhold modtaget følgende gaver:

Fra Jes Knutzen, P. Knutzen, L. Hansen, S. Bjerstedt og A. Gedsted to søkke havre fra hver. Hjertelig tak for denne særdeles kjærkomme gave! N. Whatcom, Jan. 4, '98. O. Hagoes.

Alexander Bull.

Mange vil uden tvil glæde sig ved efterretningen om, at violinisten Alexander Bull, eneste gjenlevende søn af den berømte Ole Bull, vil aflægge Kysten et besøg. Han spiller i Tacoma Theater aftenen den 9de Marts. Han assisteres af Alvina Cherevert, pianistinde, og Otilia Ackerson, soprano.

"Decorah Posten" skriver:

..... Han tog Forsamlingen med Storm og blev fremkaldt efter hvert Nummer. Han spillede „En Moders Bøn“ og „Säterbesøget“ af sin Fader og gav dem en Udførelse, som indtog den temmelig kritiske Forsamling. Han spillede med dyb inderlig Følelse og fin Forstaaelse, og lægger for Dagen et sandt Mesterskab i at synge en Melodi paa Violinen, og Tonerne kom saa rene som Dugdraaber.

Hans Optræden er ogsaa fin og fuldendt, saadan som man kunde vente sig af Ole Bulls Søn, og han er en Gentleman som det er en Fornøjelse at blive kjendt med. Den Violin, han spiller paa, er den Ole Bull for et halvt Aarhundrede siden gjorde saa kolossal Lykke med her i Amerika. Det er en Giuseppe Guarnerius del Geso fra 1742.

Fra flere Kanter.

Kvindeforeningen møder hos Mrs. T. Larsen, Onsdag den 16de Mars, Kl. 2. E. M.

Anacortes:

Jonas Johnson fik sin fod for-dærvet i skoven en tid siden; et stykke træ faldt over ham, saa han ikke kunde hjælpe sig selv. Heldigvis var der folk i nærheden, som hjalp ham. Han er nu i god delring.

Møllerne er nu i fuld virksomhed. Whatcom, 23 Feb., '98.

O. H.

Ferndale:

A. C. Thompson, Mrs. Nelsons broder, som det sidste Aar har forestaaet arbeidet for hende, reiser hjem til Albert Lea den

ne uge. Mr. E. Jacobsen tager hans plads og har allerede flyttet derud.

To sag møller er bygget og begyndt foretning ved „The N. W. diagonal.“

Whatcom:

Mr. O. N. Tangeland reiser denne uge til Oregon forat bese et stykke land og bosette sig der. Vi ønsker ham lykke og velsignelse i det nye hjem.

28 Feb. O. H

Kom Seattle menighed ihu. Se artiklen i „Herold“ no. 8 for dette aar. Indbetal eders bidrag til eders respektive prester, derved spares postporto. Gud elsker en glad giver!

Befjendningsjærte.

California Specialkonferens holder, om Gud vil, Møde i San Francisco den 8 Marts og Resten af Ugen.

Forhandlingsgenstand: Hvilke Fordringer stiller vor Tid og særlig Forholdene blandt os til vor Prædiken?

Ref. Past. Grönsberg.
Suppl. Past. Stensrud.
J. Johansen.
Konferensens Form.

Betalt for Herold.*)

John Melheim, New Whatcom, Wash, Past. M. Svaron, Volga, S. Dak, hver \$2, E. Ellefson, Willmar, Minn, Miss H. Erickson, Milton, N. Dak, Andr. J. Amblie, Belmont, Iowa, Christian Amundson, Amherst, Wis, Past. L. P. Hansen, Cleveland, Ohio, Ole G. Venaas, Rockdale, Wis, Ole O. Opdahl, Emmons, Minn, hver \$1, Ommund Tjensvoid, Eldorado, Iowa, K. E. Savre, Knud. Overstrud, Kensett, Iowa, Mrs. Geo. Nelsen, Fort Steele, B. C. Edward Hansen, Mads Thuesen, Fresno, Cal, Martin Monson, H. J. Hill, Thompson, Iowa, Lars Mikkelson, Hawley, Minn, C. J. Pedersen, Denel, S. Dak, E. Distad, Skjold, S. Dak, Past. N. A. Quammen, Christiana, Minn, Ole A. Oen, Minot, N. Dak, John Braaten, Villard, N. Dak, M. H. Fieldstad, Wells, Minn, Ole J. Nubberud, Freeborn, Minn, Anton Splide, Manchester, Minn, hver 50Cts.

Bidrag til Pac. Luth. University.

Indsamlet ved Miss H. Erickson, Milton, N. Dak.
Miss H. Erickson (personlig) \$1.50, Past. E. Ruste, \$1, Mrs. J. F. Anderson 50Cts.
Lars Mikkelson, Howly, Minn. 80Cts.
Parkland, Wash. Mars. 3. 1898.
T. Larsen, Kasserer.

*) I No. 7 staar Julius Jerde, Thompson, Iowa, \$1.00, skulde være Halvor Olsen osv.

Til dem, som har Skat at betale paa Land og Løtter i Pierre Co. Dakh.:

Nu kan Skatten for 1897 betales; Vi vil ogsaa i Aar betale Skat og sende Kvittering til dem, som sender os 35 Cts. for hver Lot med nøiagtig Opgave af Lots, Blocks og Addition.

En del Venner sender os en større Pengesum, end der udkræves for Skatten, med den Bemærkning, at det som blir tilovers kan jeg beholde for mit Bryderi.

Her vil jeg bemærke, at Overskudet gaar til Universitetskassen og kommer Skolen tilgode.
T. L.

Pacific Districts Præstev.

Borg, N. L. Kallispell, Mont. Blakkan, I. J. 201 Everett, Wn. Brevig, T. L. Port Clarence, [Alaska].
Christensen, M. A. Genesee, Ida. Foss, L. C. Stanwood, Wash. Gundersen, H. M. 1509 4th Ave. [Seattle, Wash.].
Grönsberg, O. 119 Pontius Ave. [Oakland, Cal.].
Hagoes, O. 121 Peabody Str. New [Whatcom, Wash.].
Harstad, B. Parkland, Wash. Hoel, C. S. B. 1631 Howard Str. [San Francisco, Cal.].
Holden, O. M. Astoria, Oregon. Ingebrigtsen, C. B. Rockford, [Wash.].
Jensen, A. H. Cor. A. & Pratt [Strs. Eureka, Cal.].
Johansen, J. 521 Nelson Ave. [Fresno, Cal.].
Larsen, T. Parkland, Wash. Pedersen, N. Silverton, Oregon. Rødsäter, Theo. A. Anaconda, [Mont.].
Sperati, C. A. 2550 S. J. Street [Tacoma, Wash.].
Stensrud, E. M. 2017 Howard [Str. San Francisco Cal.].

METROPOLITAN SAVINGS BANK

(Incorporeret 1889)

I Vanderbilt Building. Hj. af Pacific Ave. og 13de St.

Åben daglig fra Kl. 10. til 3. Lørdag fra Kl. 10. til 12 og G. til 8. Aften

Substans Kapital \$900,000
U. V. Carson, Præsident
W. W. Snow, V. Præsident
H. G. Selvig, Cashier
P. G. Vandrevilt, Ass't Cashier.

Directors.

Samuel E. L. Otis, G. W. Origg, J. W. Anderson, G. E. Selmes, Chas. Hansen, Geo. W. Eaton, U. V. Carson, W. W. Snow, P. G. Vandrevilt.

5 per ct Rente

Rentens udbetaling hver 6 Maanedes, 1ste Januar & 1ste Juli. Pengene udlånes paa længere Tid samt paa maanedlige Betalingsvillkaar. Ansøgninger paa alle Sprog i Europa. De Skandinaviske og dettske Sprog tales.

A. S. Johnson & Co.
Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.

Estimates Given on Papering and Glazing. We Carry a full line of Wall Paper and Room Mouldings, Sash and Doors.

1399 PACIFIC AVENUE

TELEPHONE 505. Tacoma Wash.

SCANDINAVIAN-AMERICAN BANK

BERLIN BLDG. COR. 11th & Pac. Ave.

CAPITAL, : 100,000.

J. S. Johnson, Præsident
G. Steinbach, Vice Præsident
G. S. Svatvold, Cashier

Betaler 5 per Cent Rente paa Spareindbetalinger.

Køber og sælger Bøker paa alle levende Sprog i de Forenede Stater, Canada og Europa, samt "Money Orders" paa alle Postkontorer i Norge, Østlige Danmark og Finland.

General Agenter for de største transatlantiske Dampskibs Linier. Agenter for alt usolgt N. P. R. R. Land i Washington

Where is the place They Save Money?

In buying your groceries it would be well to see that your Store is reliable and if their goods don't prove as they represent it return it and get your money back.

We quote you a few prices as follows:

Olympia Flour	81.35 per sack, per bbl \$4.90
White Swan Flour	1.20 per sack, per bbl 4.80
White Rose Flour	1.15 per sack, per bbl 4.80
Gold Dust Flour	1.10 per sack, per bbl 4.80
Winnabago Flour	65 per sack, per bbl 3.70
Big Bend Flour	1.15 per sack, per bbl 4.50

We have aboard of Flour put up especially for our trade called the Ideal which we guarantee to give satisfaction. Ideal Flour per sack \$1.10, per bbl \$4.30.

5 Gl. Kegs Gold Drip Syrup 80c.
brut Jars measure, pts 55c Quets 65c ½ Gl. 75c.
Arbuckle's Coffee, 15c.
2 lbs Luxury Coffee which is better than Arbuckle's 25c.

EBERT'S GROCERY.

1338 Pac. Ave. and 1339 R. R. St.

TACOMA, Wash.